

چکیده

گویش بهدینان که به دری زرتشتی یا گبری نیز مشهور است، زبان ویژه‌ی زرتشتیان ایران است که این اقلیت بیشتر در استانهای یزد و کرمان و روستاهای اطراف زندگی می‌کنند و به این گویش سخن می‌گویند. این زبان به لحاظ جغرافیایی از گویش‌های مرکزی ایران و به لحاظ تاریخی از جمله زبانهای شمال غربی است. پژوهش حاضر تلاشی در جهت ارائه توصیفی جامع در سطوح مختلف واجی، واژی و نحو از گویش بهدینانی یزد به شمار می‌آید. قلمرو مکانی این گویش شهر یزد می‌باشد. ذکر شهر یزد بدین سبب ضروری است که این گویش دارای لهجه‌های متعدد است. این لهجه‌ها گاهی نزد گویندگانی دیده می‌شوند که در مکانهای جغرافیایی با فاصله اندک می‌زیسته اند و اختلاف لهجه آنها بارز بوده است. به عنوان مثال لهجه ده خرمشاه (*xorémšá*) و کوچه بیوک (*ki-biyog*) است که اینک به دلیل توسعه شهر یزد درون آن قرار گرفته اند. بدین منظور محقق پس از پر کردن فرم گویش سنجر تنظیم شده توسط فرهنگستان زبان، از طریق مصاحبه با افراد واجد شرایط که همان گویشوران سالخورد و بی سواد یا کم سواد غیر مهاجر و مقیم محل که کمتر به اطراف سفر کرده اند می‌باشد، داده‌های این فرم را آوانویسی، دسته بندی و استخراج کرده است. پایان نامه‌ی حاضر در راستای معرفی بیشتر این گویش با اتخاذ روش تحلیلی - توصیفی به تبیین و توصیف ساختمان واجی، ساختوازی و نحوی گویش بهدینانی یزدی پرداخته است. در برخی از مراحل تحقیق بین این گویش و زبان فارسی معیار مقایسه‌هایی صورت گرفته است تا تفاوتها و شباهتهای بین این دو را تبیین کند. نتایج نشان دادند که این گویش علی رغم اشتراکات زیادی که با زبان فارسی معیار دارد، ویژگی‌های منحصر به فرد و کهنه نیز دارد که آن را از زبان فارسی معیار متمایز می‌سازد. این تمایز به ویژه در سطوح واجی و ساختوازی چشمگیرتر است.

واژگان کلیدی: گویش بهدینان یزد، آواشناسی، واج شناسی، صرف، نحو.

فهرست مطالب

۱.....	فصل ۱: کلات
۲.....	۱-۱ مقدمه
۳.....	۲-۱ گونه، لهجه، گویش، زبان
۴.....	۳-۱ بُلْنِ مساله و اهمیت آن
۵.....	۴-۱ پرسش های پژوهش
۶.....	۵-۱ فرضیه های پژوهش
۷.....	۶-۱ پژوهیه تحقیق
۸.....	۷-۱ کاربردهای متصور از تحقیق
۹.....	۸-۱ مراجع استفاده کننده از نتایج پژوهش
۹.....	۹-۱ روش و ابزار گردآوری اطلاعات
۹.....	۱۰-۱ قلمرو تحقیق
۱۰.....	۱۱-۱ جامعه‌ی آماری و روش نمونه‌گیری
۱۱.....	۱۲-۱ محدودیت‌های پژوهش
۱۲.....	۱۳-۱ جمع‌بندی
۱۱.....	فصل ۲: پیشینه پژوهش و جغرافیایی گویش
۱۲.....	۱-۲ مقدمه
۱۲.....	۲-۲ گوناگونی‌های زبان
۱۳.....	۱-۲-۲ زبان

۱۳	۲-۲-۲ گویش
۱۴	۳-۲-۲ لهجه
۱۵	۴-۲-۲ گونه
۱۶	۲-۳-۲ جایگاه تاریخی و جغرافی زبان دری زرتشتی (گویش بهدینان)
۱۷	۴-۲ پیامون شهری د
۲۱	۵-۲ جمعیت گویشوران بهدین
۲۱	۶-۲ پیشینه پژوهش
۲۴	۷-۲ جمع بندی
۲۵	فصل ۳: مبانی نظری و روش تحقیق
۲۶	۱-۳ مقدمه
۲۶	۲-۳ واج شناسی
۲۶	۱-۲-۳ الفبای فارسی
۲۷	۲-۲-۳ صوت
۲۸	۳-۲-۳ صامت
۲۹	۴-۲-۳ صوت مرکب
۳۴	۳-۳ صرف
۳۴	۱-۳-۳ اسم
۳۵	۲-۳-۳ ضمیر
۳۷	۱-۲-۳-۳ ضمیر نکره نا مشخص
۳۷	۲-۲-۳-۳ واژه بست (ضمیر متصل)

۳۸	۳-۲-۳-۳ ضمای انعکاسی
۳۹	۴-۲-۳-۳ ضمای متقابل
۴۰	۵-۲-۳-۳ ضمای ملکی
۴۱	۶-۲-۳-۳ ضمای اشاره
۴۱	۷-۲-۳-۳ ضمای پرسشی
۴۲	۸-۲-۳-۳ ضمایر موصولی
۴۲	۳-۳-۳ صفت
۴۳	۱-۳-۳-۳ صفت اسنادی و صفت وصفی
۴۳	۲-۳-۳-۳ صفت مقابله ای
۴۴	۳-۳-۳-۳ صفت عالی
۴۴	۴-۳-۳ قفع
۴۵	۱-۴-۳-۳ ساختن ساخت تفرضی با قفع
۴۵	۲-۴-۳-۳ ساختن ساخت عالی با قفع
۴۵	۵-۳-۳ حرف اضافه
۴۶	۱-۵-۳-۳ فهرست حروف اضافه
۴۷	۶-۳-۳ صوت
۴۸	۷-۳-۳ فعل
۴۹	۱-۷-۳-۳ فعل مجهول
۵۰	۸-۳-۳ زمان
۵۱	۱-۸-۳-۳ انواع زمان

۵۱	۹-۳-۳ وجه
۵۶	۱-۹-۳-۳ وجه اخباری
۵۶	۲-۹-۳-۳ وجه امری
۵۶	۳-۹-۳-۳ وجه التزامی
۵۸	۴-۹-۳-۳ وجه اجازه ای
۵۸	۵-۹-۳-۳ وجه هشداری
۵۸	۶-۹-۳-۳ وجه احتمالی
۵۸	۷-۹-۳-۳ وجه پیمانی
۵۹	۴-۳ نحو
۵۹	۱-۴-۳ انواع جمله
۶۱	۲-۴-۳ گروه ، واژه ، واژک
۶۲	۳-۴-۳ ارکان جمله
۶۴	۴-۴-۳ انواع دیگر جمله
۶۴	۱-۴-۳ جمله‌ی شرطی
۶۴	۲-۴-۳ جمله‌ی مستقیم
۶۵	۳-۴-۳ جمله‌ی غیر مستقیم یا نا دستورمند
۶۵	۴-۴-۳ جمله‌ی فعالی
۶۵	۵-۴-۳ جمله‌ی اسنادی
۶۵	۶-۴-۳ جمله‌ی بی‌فعل
۶۵	۷-۴-۳ جمله‌ی ساده

..... ۷۵	۸-۴-۳ جمله‌ی مستقل یا کامل
..... ۷۶	۹-۴-۳ جمله‌ی ناقص
..... ۷۷	۱۰-۴-۳ جمله‌ی مثبت
..... ۷۸	۱۱-۴-۳ جمله‌ی منفی یا سلیمانی
..... ۷۹	۱۲-۴-۳ جمله‌ی معتبرضه
..... ۸۰	۱۳-۴-۳ جمله‌ی مرکب
..... ۸۱	۱۴-۴-۳ نقل قول مستقیم و غیری مستقیم
..... ۸۲	۱۵-۴-۳ جمله‌ی پرسشی
..... ۸۳	۱۶-۴-۳ پرسشی بله خی
..... ۸۴	۱۷-۴-۳ پرسش بله خی خنثی
..... ۸۵	۱۸-۴-۳ پرسشی بله خی هدایت شده
..... ۸۶	۱۹-۴-۳ جمله‌ی پرسشی پرسشواره دار
..... ۸۷	۲۰-۴-۳-۳ جمله امری
..... ۸۸	۵-۴-۳ انواع گروه در جمله
..... ۸۹	۱-۵-۴-۳ گروه صفت
..... ۹۰	۲-۵-۴-۳ گروه قیمت
..... ۹۱	۳-۵-۴-۳ گروه حرف اضافه
..... ۹۲	۴-۵-۴-۳ گروه اسم
۵-۳ ۷۲	۵-۳ روش انجام پژوهش و نحوه گردآوری
۶-۳ ۷۳	۶-۳ خلاصه‌ی فصل سوم

۷۴.....	فصل ۴: واژ شناسی، آوارشناسی، صرف و نحو در گویش بهدینان شهر یزد
۷۵.....	۱- مقدمه
۷۶.....	۴-۱ فهرست واژ های گویش بهدینان شهر یزد
۸۱.....	۴-۲-۱ واژ و واچگونه
۸۲.....	۴-۳-۱ کشش
۸۳.....	۴-۴ حذف
۸۴.....	۴-۵ ابدال
۸۸.....	۴-۶ همگوئی
۹۰.....	۴-۷ اضافه
۹۴.....	۴-۲ صرف گویش بهدینان
۹۴.....	۴-۱-۲-۱ اسم
۹۵.....	۴-۱-۲-۱ نشانه‌ی جمع
۹۶.....	۴-۱-۲-۲-۱ اسم جمع
۹۶.....	۴-۱-۲-۲-۳ نشانه‌ی اضافه
۹۶.....	۴-۱-۲-۴ نشانه‌ی معرفه و نکره
۹۷.....	۴-۱-۲-۴-۵ نشانه‌ی تصعی
۹۸.....	۴-۱-۲-۶ نشانه‌ی ندا
۹۸.....	۴-۲-۲-۴ ضمیر
۹۸.....	۴-۲-۲-۲-۱ ضمیر شخصی
۱۰۰.....	۴-۲-۲-۲-۲ ضمیر اشاره

.....۱۰۱.....	۴-۲-۲-۳ ضمای اشاره‌ی تاکتی
.....۱۰۱.....	۴-۲-۲-۴ ضمای متقابل
.....۱۰۱.....	۴-۲-۲-۵ ضمای پرسشی
.....۱۰۲.....	۴-۲-۲-۶ ضمای مبهم
.....۱۰۳.....	۴-۲-۲-۷ ضمای تعجبی
.....۱۰۳.....	۴-۲-۲-۸ ضمای مشترک
.....۱۰۴.....	۴-۲-۳ صفت
.....۱۰۴.....	۴-۲-۳-۱ اقسام صفت از لحاظ ساخت لفظی
.....۱۰۴.....	۴-۲-۳-۲ اقسام صفت از نظر درجه و مقایسه
.....۱۰۷.....	۴-۲-۴ قیچ
.....۱۱۰.....	۴-۲-۵ نقش ناماها
.....۱۱۲.....	۴-۲-۶ اصوات
.....۱۱۲.....	۴-۲-۷ فعل
.....۱۱۲.....	۴-۲-۷-۱ ساختمان مصدر
.....۱۱۳.....	۴-۲-۷-۲ افعال منظم و نا منظم
.....۱۱۵.....	۴-۲-۷-۳ افعال متعدد
.....۱۱۷.....	۴-۲-۷-۴ اسم مفعول (صفت مفعولی)
.....۱۱۸.....	۴-۲-۷-۵ وندهای تصرفی فعل
.....۱۱۹.....	۴-۲-۷-۶ وند وجه امری منفی (نهی)
.....۱۲۹.....	۴-۲-۸ ساخت اشتقاچی واژه

۱۲۹	۴-۲-۸-۱ واژه های ساده (بسیار)
۱۲۹	۴-۲-۸-۲ واژه های مشتق
۱۲۹	۴-۲-۸-۳ واژه های مرکب
۱۳۱	۴-۳-۳-۱ نحو در گویش بهمنان شهر نزد
۱۳۱	۴-۳-۳-۲ تعریف جمله
۱۳۳	۴-۳-۳-۳ انواع جمله از نظر نوع فعل
۱۳۶	۴-۳-۳-۴ جمله ای شرطی و انواع آن
۱۳۹	۴-۳-۴ شبیه جمله
۱۴۰	۴-۴ جمع بندی
۱۴۱	۱-۵ مقدمه
۱۴۵	۲-۵ پژوهش‌های پژوهشی جهت پژوهش های پژوهش
۱۴۶	فهرست منابع
۱۵۰	پرسوهست ها

فهرست جداول و نمودارها

۱-۳ ضمایر شخصی	۲۹
۲-۳ واژه بست ها	۳۶
۳-۳ ضمایر انعکاسی با واژه بست	۳۸
۴-۳ ضمایر انعکاسی با واژه بست (ضمایر ملکی)	۳۹
۵-۳ صورتهای مرکب ضمیر به اضافه حرف اضافه	۴۰
۶-۳ شناسه های زمان حال	۴۹
۷-۳ شناسه های زمان گذشته ساده	۵۴
۸-۳ شناسه های زمان حال (وجه التزامی)	۵۵
۹-۳ واج های صامت	۵۶
۱-۴ ضمایر گستته مستقل	۹۹
۲-۴ ضمایر گستته پیشوندی	۹۹
۳-۴ ضمایر گستته پیشوندی	۹۹
۴-۴ ضمایر پیوسته پسوندی	۱۰۰
۵-۴ ضمایر اشاره	۱۰۰
۶-۴ افعال لازم نامنظم	۱۱۴
۷-۴ افعال لازم نامنظم	۱۱۴
۸-۴ افعال متعدد منظم	۱۱۵
۹-۴ افعال متعدد نامنظم	۱۱۶

۱۱۶.....	۴-۱۰ افعال متعدد منظم.....
۱۱۷.....	۴-۱۱ افعال متعدد نامنظم.....
۱۱۷.....	۴-۱۲ اسم مفعول.....
۱۲۱.....	۴-۱۳ شناسه های فعلی (وند های شخصی).....
۱۲۱.....	۴-۱۴ شناسه های فعلی (وند های شخصی).....
۱۲۲.....	۴-۱۵ شناسه های فعلی (وند های شخصی).....
۷۶	شکل ۱ همخوان ها.....
۷۶	شکل ۲ واکه ها.....

علامی همخوانی

مثال گویشی	معادل حرفی	علامی آوازی
pá/پا	پ	p
bde/پدر	ب	b
tid/توت	ت، ط	t
dver/برادر	د	d
killia/کلید	ک	k
gəndom/گندم	گ	g
barq/برق	ق، غ	q
?aql/عقل	ع، همزه	?
sar/سر	س، ص، ث	s
zomád/داماد	ز، ظ، ذ، ض	z
gušt/گوشت	ش	š
zvin/زمین	و	v
xda/خانه	خ	x
hənom /هنوز	ھ، ح	h
čmoš/کفشه	چ	č
jur/جور	ج	j
rostəm/رستم	ر	r
del/دل	ل	l
məmu/مادر	م	m
narma-bor(og)/آب زیرکاه	ن	n
yár/یار	ی	y

علام و اکه ای

مثال گویشی	توصیف آوای	علام آوای
پیشین، بسته	tir/ تیر	i
پیشین ، نیم بسته	بانشاط و صدای بلند و پیاپی خندهیدن teter xənda kartvun	e
پیشین، نیم باز	-tər/ نشانه صفت برتر	ɛ
پیشین، باز	tar/ تر، خیس	a
پسین، بسته	tur/ تور	u
پسین، نیم بسته	tor/ تُر(دارای نوعی بیماری) /	o
پسین، نیم باز	tár/ تار	á
پسین، باز	irān/ ایران	ā

فصل اول:

كلبات

۱-۱ مقدمه

گویش شناسی یکی از شاخه های زبانشناسی عملی می باشد که به توصیف گونه های زبانی می پردازد. بررسی گویشها و گونه های زبانی راه را برای مطالعه غنای هر چه بیشتر زبانهای ایرانی هموار ساخته و زمینه ای برای تدوین فرهنگ های توصیفی فراهم می آورد. (افشار ۱۳۸۲)

گردآوری و ثبت و ضبط گویشها اهمیت بسزایی دارد . چه بسا با بررسی و تحلیل داده های گویشی بسیاری از ناشناخته های زبانی شناخته شده و برخی از ابهامات زبانشناسی زدوده می شوند. در روزگار کنونی بسیاری از گویشهای ایرانی خاموش شده اند و بسیاری دیگر رو به فراموشی میروند و جای خود را به فارسی معیار یا گویشهای نزدیکتر به آن داده و می دهند و در این میان فن آوری نوین ارتباطات بر سرعت این روند افزوده است. پس جا دارد تا هر چه سریعتر در جهت شناسایی، ثبت و ضبط و توصیف گویشهای ایرانی گام ببرداریم.

بهدینان یا پیروان آئین بهی از هر کجای ایران که باشند، خواه از کرمان و یزد و خواه از کرمان و ابادان لهجه‌ی مخصوص به خود دارند. چنانکه همکیشان آنان، پارسیان در هر کجای هند که باشند، به زبان گجراتی، که یکی از زبانهای رایج آرایی هند است گویا می باشند.

در این دو سه قرن گذشته، کرمان و یزد و پیرامون آنها، شهرهای زرتشتی نشین به شمار می رفت. چون سرزمینهای کرمان و یزد هر یک مانند بسیاری از سرزمینهای دیگر ایران ، دارای لهجه ایست یا واژه های مخصوص به خود دارد، این است که در هر یک از دو لهجه‌ی زرتشتیان کرمان و یزد یک رشته واژه دیده می شود که در دیگری نیست، یا اینکه برخی از آنها که در هر دو سرزمین یکی است، اما مردم کرمان به شیوه‌ی کرمانی و مردم یزد به شیوه‌ی یزدی بر زبان رانند. خود زرتشتیان ایران لهجه‌ای را که در میان خود در گفتگوی با یکدیگر به کار می بند، "دری" خوانند اما این نام به هیچ روی درست نیست و ممکن است مایه‌ی اشتباه شود، زیرا "دری" آنچنانکه پیشینیان نوشته اند و امروز در زبان ادبی ما شناخته و دانسته شده، پیوستگی خاصی با لهجه‌ی زرتشتیان ایران ندارد. اکنون این نام به زبان فصیح و ادبی فارسی برازنده تر است تا به یکی از لهجه های بومی گروهی. (استاد پور داود ۱۳۸۳)

این پژوهش در پنج فصل تدوین شده است :

در فصل اول به مسائلی مانند بیان مسئله و اهمیت آن ، طرح پرسشها و فرضیه ها ، هدف و انگیزه‌ی پژوهش پرداخته شده است . در فصل دوم پیشینه‌ی پژوهش مورد و جغرافیایی گویش توجه قرار گرفته است. در فصل سوم مبانی نظری و روش پژوهش عنوان شده است. در فصل چهارم به تجزیه و تحلیل داده‌های جمع آوری شده پرداخته شده است و در فصل پنجم نتایج و یافته‌های حاصل از این پژوهش ارائه شده است.

۱-۲ گونه، لهجه، گویش، زبان

گونه، لهجه، گویش و زبان چهار اصطلاح زبانشناسی هستند که درباره‌ی مفاهیم علمی و دقیق آنها اختلاف نظرهایی وجود دارد. به اجمال می‌توان گفت که «گونه» اصطلاحی خشی است که می‌توان آن را بدون تاکید بر لهجه یا گویش یا زبان بودن آنچه بدان تکلم می‌شود به کار برد. اصطلاح «لهجه» هنگامی به کار می‌رود که تفاوت‌های میان دو یا چند گونه‌ی زبان اساساً "آوایی / واچی باشد. سخنگویان لهجه‌های یک زبان به آسانی می‌توانند سخنان یکدیگر را در یابند. «گویش» های یک زبان گونه‌هایی از آن زبان اند که در گذر زمان به دلایل مختلف تفاوت‌های آوایی / واچی ، دستوری و واژگانی با یکدیگر یافته‌اند. با وجود این برقراری ارتباط میان گویندگان و شنوندگان گویش‌های مختلف یک زبان کم و بیش ممکن است. اگر تفاوت میان دو گونه‌ی زبانی به اندازه‌ای باشد که برقراری ارتباط را ناممکن سازد، آن دو گونه دو «زبان» متفاوت هستند. لهجه‌های زبان در طول تاریخ با دور شدن از یکدیگر به گویشهای آن زبان بدل می‌شوند. اگر گویشهای زبان نیز در گذر زمان چنان از یکدیگر دور شوند که امکان برقراری ارتباط میان سخنگویان آن از میان برود، به زبان‌های مختلف بدل می‌شوند.(راهنمای گردآوری گویشها. تهران ۱۳۹۱)

□ .Variety
□ .Accent
□ .Dialect

شایان ذکر است در علم جامعه شناسی زبان اصطلاح «گویش اجتماعی» نیز کاربرد دارد. گویش های اجتماعی گونه هایی هستند که در میان طبقات اجتماعی با بنیادهای اقتصادی فرهنگی مشترک رواج دارند. آنچه در این پژوهش مورد بررسی قرار گرفته است گویش محلی بهدینان شهر یزد است و نه گویش اجتماعی.

۱-۳ بیان مساله و اهمیت آن

زبان زرتشتیان ایران که خود به آن "dari" (دری) یا "gavri" (گوری) می گویند ، از زبان فارسی دری متمایز است. دری زرتشتی دارای لهجه های متعددی است و گویشوران آن نمی توانند با گویشوران زبان فارسی به تفہیم و تفاهم بپردازنند. تفاوت موجود در بین لهجه های گویش بهدینان چشمگیر است و نسل جوان که بیرون از محیط اصلی این گویش را آموخته است ، اغلب نمی تواند لهجه ها را از هم باز شناسد. با این همه گویش بهدینان دارای دو لهجه ی اصلی و کاملاً متفاوت می باشد. یکی لهجه ی بهدینان یزد و دیگری لهجه بهدینان کرمان که اینک رو به فراموشی می رود.

لهجه ی بهدینان یزد خود دارای انواع متعددی است که از آن میان می توان از لهجه های مریم آبادی ، شریف آبادی ، خرمشاهی ، زین آبادی ، اهرستانی ، تفتی و رحمت آبادی نام برد. در میان این لهجه ها لهجه ی شهر یزد یا "دری محلاتی" که کوتاه شده ی دری محله ی زرتشتیان شهر یزد می باشد ، به علت اعتبار اجتماعی و اقتصادی گویشوران آن و مرکزیت جامعه ی شهری ، لهجه ی معیار محسوب می شود.

تأثیر و نفوذ زبان فارسی بر این گویش کاملاً روشن و روز افزون است. با افزایش سرعت مهاجرت زرتشتیان یزد به تهران ، جامعه ی بسته و سنتی گویشوران این گویش دگرگون شده است. با تغییر محیط زندگی و ایجاد مشاغل جدید و همچنین پراکنده شدن خانواده های زرتشتی ، ضرورت سخن گفتن به زبان فارسی روز به روز بیشتر شده است به گونه ای که در نسل جوان اغلب فارسی زبان نخستین و گویش بهدینان زبان دوم محسوب می شود.

به واسطه‌ی گسترش آموزش زبان فارسی و توسعه‌ی ارتباطات و همچنین به علت برخی عوامل اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی، لهجه‌های گوناگون گویش بهدینان اندک اصالت خود را از دست می‌دهند و خود گویش بهدینان نیز رفته در برابر زبان فارسی عقب نشینی می‌نماید و رو به فراموشی می‌رود. بدین جهت حتی اگر آمار رسمی سرشماری نیز تعداد بهدینانیان ساکن ایران را دقیقا مشخص نماید باز هم نمی‌توان تعداد گویشوران را با تعداد بهدینانیان برابر دانست.

بنا بر این با توجه به اهمیت حفظ و ثبت گویشهای محلی شرحی بر ویژگی‌های این گویش می‌تواند گامی در جهت حفظ و زنده نگه داشتن این گویش اصیل و قدیمی ایرانی باشد. تحقیق حاضر می‌کوشد تا این مهم را به انجام رساند و توصیفی جامع از سطوح مختلف گویش بهدینان شهر یزد ارائه دهد.

۴-۱ پرسش‌های پژوهش

پژوهش حاضر جهت پاسخ گویی به پرسش‌های زیر صورت می‌پذیرد:

– ویژگی‌های شاخص آوایی و واجی گویش بهدینانی یزد کدامند؟

– ویژگی‌های صرفی گویش بهدینانی یزد کدامند؟

– ویژگی‌های نحوی گویش بهدینانی یزد کدامند؟

۱-۵ فرضیه‌های پژوهش

– گویش بهدینان یزدی دارای ویژگی‌های آوایی و واجی متفاوت با فارسی معیار است.

– گویش بهدینان یزدی دارای ویژگی‌های صرفی متفاوت با فارسی معیار است.

– گویش بهدینان یزدی دارای ویژگی‌های نحوی متفاوت با فارسی معیار است.

۱-۶ پیشینه‌ی تحقیق

«بررسی اسم در زبان دری» رساله ایست نوشته‌ی خانم پریزاد بزرگ پرچمی و به راهنمایی دکتر یدالله ثمره که در سال ۱۳۵۲ جهت اخذ مدرک کارشناسی ارشد رشته زبانشناسی همگانی از دانشگاه تهران به رشته‌ی تحریر در آمده است. این رساله به بررسی مختصر ساختمان فنلولژیکی، مرفولولژیکی و نحوی اسم در زبان دری پرداخته است.

«پاره‌ای ویژگی‌های دستوری گویش دری، گونه‌ی زین آبادی» مقاله‌ای است نوشته‌ی آقای دکتر یدالله ثمره که در مجله‌ی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران در سال ۱۳۵۵ به چاپ رسیده است. این مقاله پس از مقدمه‌ای کوتاه به بررسی فعل، ضمیر و واژک‌هایی از قبیل پسوندهای ملکی وابسته به فعل، نشانه‌های اضافه، جمع، نفی، تصغیر، صفت برتر و برترین، معرفه و نکره، عطف، ربط و برخی واژک‌های مفعول ساز پرداخته است.

«فرهنگ بهدینان» توسط آقای جمشید سروش سروشیان گردآوری شده است، که در بهمن ماه ۱۳۷۰ به چاپ رسیده است. این کتاب شامل چهار هزار و پانصد واژه از دو لهجه‌ی کرمان و یزد می‌باشد. علاوه بر واژه، این کتاب مشتمل بر نام‌های زرتشتیان یزد و کرمان، چند بیت شعر، زیارتگاه‌ها و اماکن متبرکه‌ی زرتشتیان و آیین ازدواج زرتشتیان می‌باشد.

تاریخ آغاز مطالعات گویشی در ایران به زمان دوری باز نمی‌گردد. محققان و زبانشناسان ایرانی در چند دهه‌ی گذشته گویشها و زبانهای ایرانی را مطالعه کردند. (حبیب برjian ۲۰۰۲)

دیار کویری یزد به علت محصور ماندن در شنهای روان کمتر مورد تاخت و تاز سپاهیان بیگانه قرار گرفته است و از این‌رو نسبت به دیگر شهرهای ایران افراد بیگانه‌ی کمی را به خود دیده است. بدین دلیل زبان یکدست و باستانی خود را تا سالیان سال حفظ کرده است. (واژه‌ها و گویش‌های یزدی، محمد حاتم زاده ۱۳۸۳ ص ۱۹۰)